

C12 – A-BRU1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

15 oktober 1997

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

ADVIES- EN OVERLEGCOMITE VOOR BRUSSEL EN VLAAMS-BRABANT

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over specifieke aandacht voor Sint-Genesius-Rode binnen het Vlaams-Brabantbeleid
Met redenen omklede motie

Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant

Woensdag 15 oktober 1997

VOORZITTER : De heer Herman Suykerbuyk

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.20 uur.*

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over specifieke aandacht voor Sint-Genesius-Rode binnen het Vlaams-Brabantbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over specifieke aandacht voor Sint-Genesius-Rode binnen het Vlaams-Brabantbeleid.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

– *De heer Etienne Van Vaerenbergh treedt als voorzitter op.*

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik val misschien in herhaling naar aanleiding van wat gisteren in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden is besproken. Het Vlaams-Brabantbeleid dat tot nu toe tot stand is gekomen, toont echter aan dat de regering beseft dat er een probleem is met de toenemende aanwezigheid van anderstaligen in de gordelgemeenten en met de moeilijk te stoppen uitwijking van de autochtone inwoners.

Tot op vandaag heeft men daartegen weinig ondernomen. Er bestaat weliswaar een Actieplan Vlaams-Brabant, maar dat komt voornamelijk neer op het verspreiden van de Randkrant. Men kan zich afvragen of die er één Vlaming van kan overtuigen om af te zien van zijn voornemen om de gordel te verlaten. Er is eveneens een VZW opgericht, De Rand, die wat meer mogelijkheden krijgt

om de werking van de gemeenschapscentra in de randgemeenten op te voeren.

Die werking was tot nog toe vrij behoorlijk. Als een inwijkeling een goede voorstelling bijwoont of een tentoonstelling bezoekt in een Vlaams gemeenschapcentrum, betekent dit niet noodzakelijk dat hij zich zal inspannen om zich beter te integreren of dat hij bij de gemeenteraadsverkiezingen op een Vlaamse lijst zal stemmen. Dat geldt wellicht nog meer voor de Franstaligen dan voor de vreemdelingen.

Ondertussen heb ik een antwoord gekregen op een dertigtal schriftelijke vragen die ik in juni en juli had gesteld naar aanleiding van de eerste verjaardag van de oprichting van het Actieplan Vlaams-Brabant. Uit de antwoorden blijkt duidelijk dat er geen wezenlijke kentering is. In dat verband betreur ik de pleinvrees van de Vlaamse regering telkens het woonvoorrangsdecreet van de heren Suykerbuyk en Van Vaerenbergh ter discussie ligt. Ik betreur eveneens dat de begroting andermaal niet voorziet in een noemenswaardige extra inspanning voor Vlaams-Brabant. Die inspanning zou allicht overbodig zijn indien we niet in een Belgische context zouden vertoeven, waardoor onder meer Brussel als uitvalsbasis kan blijven fungeren voor de Franstalige gebiedshonger. Ik heb de indruk dat iedereen dit wel beseft, maar dat het voortbestaan van het land blijkbaar meer doorweegt dan de territoriale integriteit van Vlaanderen. We moeten ons dus behelpen met het voormelde Actieplan en met Vlabinvest, dat weliswaar een fonds is maar tot op heden weinig concreets tot stand heeft gebracht. Voorlopig zijn er slechts 13 appartementen gebouwd. Uit de bespreking van gisteren heb ik echter begrepen dat we hier enige kentering mogen verwachten. Ik wil hier dan ook niet te lang over doorbomen.

Nu is in Sint-Genesius-Rode een prachtige mogelijkheid geschapen, in de vorm van een domein van

Van Nieuwenhuysen

ongeveer 7,5 hectare. Het is eigendom van de VUB en van de ULB en tot voor kort was daar de campus moleculaire biologie gevestigd. De ULB is er reeds weggetrokken en de VUB lijkt niet bepaald gelukkig met het isolement waarin ze is terechtgekomen. De VUB heeft beslist eveneens te verhuizen naar de campus van Etterbeek. Zowel de VUB als de ULB willen het domein verkopen.

Mevrouw Witte, de rector van de VUB, zou zowat alle Vlaamse ministers hebben benaderd om de campus in zijn geheel te verwerven en er initiatieven te ontplooiën ter versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Sint-Genesius-Rode. Voor zover ik weet, is men daar nog niet op ingegaan. De kostprijs van het terrein schommelt tussen 220 en 250 miljoen frank. Ondertussen heeft de VUB een projectontwikkelingsbureau gevraagd te zoeken naar initiatieven voor het aan de VUB toebehorende gedeelte van het terrein om bijvoorbeeld spin-offbedrijven aan te trekken.

Ik weet niet of de ULB bereid is om de terreinen eventueel aan de Vlaamse regering te verkopen. Ik meen evenwel dat de regering het domein hoe dan ook kan onteigenen om redenen van openbaar nut. Er zou bijvoorbeeld een woonzone van sociaal nut kunnen worden aangelegd. Een deel van het terrein kan worden aangewend voor woningbouw, wat dan misschien past in het kader van Vlabinvest. Die woningen zouden kunnen worden aangeboden aan de mensen die op dat terrein zijn tewerkgesteld. Dit zou een wezenlijke stap zijn in de richting van wat de regering met Vlabinvest al lang probeert te verwezenlijken. Tot nu toe was ze daarin niet echt geslaagd.

Ik wil van dit dossier eveneens gebruik maken om te peilen naar de bereidheid van de Vlaamse regering om haar strategie inzake Vlaams-Brabant zo aan te passen dat er extra aandacht wordt besteed aan Sint-Genesius-Rode. Sint-Genesius-Rode heeft een strategische ligging : het is de enige Vlaamse gemeente tussen het tweetalige Brussel en Waals-Brabant. Als die buffer wegvalt, vrees ik dat de Franstalige aanspraken op de Vlaams-Brabantse gordel sterker zullen worden dan ooit tevoren. Er is nu al een Franstalig gemeentebestuur aan de macht. Als er van de zes randgemeenten met faciliteiten één is waar een zekere slaagkans bestaat om opnieuw een Vlaamse meerderheid in het gemeentebestuur te brengen, dan is het wel Sint-Genesius-Rode. Nauwelijks tien jaar geleden bestond die Vlaamse meerderheid nog.

Ik ga ervan uit dat de Vlaamse aanwezigheid, meer dan in de andere gemeenten, belangrijk genoeg is om het tij te doen keren, mits een gedegen huisvestingspolitiek ten voordele van de autochtone bevolking. In die gemeente is er een groot bevolkingsverloop van ongeveer 10 percent per jaar. Bovendien valt ook de vergrijzende autochtone bevolking stilaan weg. Daarbij komt de mogelijkheid om de terreinen van de VUB te verwerven, wat een operatie van een grote omvang mogelijk zou maken.

Ik meen dat er een betekenisvolle stijging van de Vlaamse aanwezigheid kan worden verwezenlijkt, enerzijds door het aantrekken van Vlamingen in de vrijkomende woningen die door middel van voorkoop naar de Vlaamse Gemeenschap kunnen vloeien, wat anderzijds gepaard zou gaan met een inkrimping van de anderstalige bevolking. De verkoop van de VUB-terreinen in Sint-Genesius-Rode is dan ook een ideale gelegenheid om de Vlamingen in deze betrokken regio duidelijk te maken dat de situatie nog omkeerbaar is en dat het de Vlaamse regering menens is met haar Vlaams-Brabantbeleid. Ik denk dat de boodschap wel degelijk op dezelfde manier door de Franstaligen zal worden begrepen.

Ik pleit voor een strategie waarbij de pijlen vooral op Sint-Genesius-Rode worden gericht, omdat er in de toekomst op een meer geordende manier moet worden opgetreden in Vlaams-Brabant. Er worden wel verschillende initiatieven genomen en hier en daar worden enkele pijlen weggeschoten, maar dit bevordert de efficiëntie niet echt. Als men daarentegen zijn inspanningen op één strategische gemeente concentreert, kan men heel wat efficiënter werken. Ik pleit dus niet voor minder aandacht voor de andere bedreigde gemeenten, maar wel voor meer aandacht voor de meest strategische steden, in het bijzonder voor Sint-Genesius-Rode.

Het zou mooi zijn als we in het jaar 2000 al resultaat boeken en opnieuw een Vlaamse meerderheid in Sint-Genesius-Rode krijgen. Dat zou immers grote psychologische gevolgen hebben. Het doelbewuste verfransingsbeleid van de Franse Gemeenschap zou bijvoorbeeld een flinke deuk krijgen. Bovendien zou het fatalisme van vele Vlamingen in het betrokken gebied plaats ruimen voor een positievere en assertievere ingesteldheid.

Als dat niet lukt, zal dit semi-autonome Vlaanderen morgen met dezelfde communautaire problemen als het oude België te kampen hebben.

De voorzitter : Mijnheer de minister, naar aanleiding van de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen wil ik nog iets toevoegen. Gisteren hebt u een initiatief met het Vlaams Woningfonds in de rand van Vlaams-Brabant aangekondigd. De regels die in tien andere Vlaamse steden van kracht zijn, zullen ook daar worden ingevoerd. Is een initiatief zoals u het voor Gent, Antwerpen en Mechelen hebt aangekondigd, niet mogelijk ? Kan men ook niet voor Brussel en de Vlaamse rand het criterium van twee kinderen vervangen door het criterium van één kind ? Dit is slechts een informatieve vraag, maar als men een bepaald beleid wil voeren, moet men daar ook kracht aan geven.

Minister Leo Peeters : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst op de laatste vraag antwoorden. Ik heb geen enkele bevoegdheid over Brussel, want dat is een gewestbevoegdheid. Ik veronderstel wel dat de vertegenwoordiger van minister Grouwels die boodschap overbrengt. Er kan misschien een initiatief worden genomen met het Vlaams Woningfonds in Brussel. Minister Grouwels heeft trouwens plannen om samen met het Woningfonds in Brussel een aantal projecten te organiseren.

Wat de rand betreft, kan ik u meedelen dat het niet zo eenvoudig was om het criterium van drie naar twee kinderen terug te brengen. Nu is dat algemeen aanvaard. Het ligt zelfs in de demografische evolutie dat we op termijn naar één kind evolueren. We beschouwen de drie grote Vlaamse steden dan ook als een experiment. We hebben voor die drie steden gekozen, omdat daar de meeste aanvragen worden ingediend en omdat de nood daar het hoogst is. Voor de rand is het goed dat het Vlaams Woningfonds meedoet aan de actie om naar twee kinderen te evolueren. Dit experiment zal 18 maanden duren. Tijdens die periode moeten we nagaan hoe erop wordt ingespeeld en wat er beleidsmatig mogelijk is. Als de formule succes kent, kunnen we overwegen om verdere stappen te zetten.

We moeten natuurlijk wel rekening houden met een aantal evenwichten. Het Vlaams Woningfonds is er immers vooral voor grote gezinnen. Er is wel een demografische evolutie naar twee kinderen. Het gemiddelde van 1,64 kinderen zit ertussenin. Volgens mij moeten we dan ook experimenteren met één en twee kinderen. We zullen dus onderzoeken wat er verandert als we twee kinderen als criterium hanteren. Ik spreek met u af dat we na die evaluatie zullen bekijken in welke richting we kunnen evolueren.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, we hebben gisteren al van gedachten gewisseld. Ik heb u uitgelegd op welke manier ik me probeer in te schakelen in het Actieplan van de Vlaamse regering. We willen dat Actieplan goed uitvoeren. Een aantal maatregelen die we nemen, bewijzen dat er een aantal goede initiatieven zijn.

Ik heb u gisteren ook meegedeeld dat de Vlaamse regering akkoord gaat om Vlabinvest over te hevelen. Het zal niet langer onder de bevoegdheid van de minister-president ressorteren, maar onder de bevoegdheid van de minister van Huisvesting. Op die manier wordt een coherent beleid mogelijk.

Iedereen weet dat we de jongste tijd veel hebben onderhandeld om hier ook de huisvestingsmaatschappijen bij te betrekken. Er zijn bijvoorbeeld een aantal samenwerkingsakkoorden afgesloten. Naar aanleiding van de 50 miljoen frank voor extra rentesubsidies voor de ontwikkeling van een programma in de Vlaamse rand, is binnen de Vlaamse regering de idee ontstaan van één coherent geheel. In totaal gaat het immers om de niet geringe investering van 1 miljard frank.

Vlabinvest heeft een moeilijke start gekend, wat logisch is in faciliteitengemeenten. Ik ondervind elke dag, bijvoorbeeld in het geval van de gemeente Voeren, hoe moeilijk het is tegen een anderstalig bestuur in te gaan en initiatieven te ontwikkelen.

In elk geval zullen we door samenwerking proberen de dynamiek te vergroten. Als we de Vlaamse Wooncode op een goede manier gebruiken, biedt die niet alleen de huisvestingsmaatschappijen, maar ook andere actoren de mogelijkheid om een aantal projecten te ontwikkelen. Binnen afzienbare tijd komt er dus een coherent plan voor Vlaams-Brabant.

Voor belangrijke initiatieven zoals de Randkrant en de VZW De Rand is bij de laatste begrotingsbesprekingen in meer middelen voorzien. Voor de VZW De Rand proberen we tot meer integratie te komen. U zegt dat men de mensen met een groot evenement vaak wel bereikt, maar niet noodzakelijk integreert. Volgens mij scheidt dit echter wel een aantal kansen om mensen maximaal aan te spreken en te integreren.

In verband met uw pleidooi voor Sint-Genesius-Rode kan ik u meedelen dat voor ons alle faciliteitengemeenten belangrijk zijn. Waarom moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de faciliteitengemeenten ? Het verbaast me dat net uw fractie dat onderscheid maakt. Ik denk dat we als Vlaming

Peeters

moeten zeggen dat alle faciliteitengemeenten van ons blijven. Op termijn zullen we de faciliteiten proberen af te bouwen.

Waarom zou men aan één gemeente meer aandacht besteden dan aan de andere? Ik geef geen enkele gemeente op. Ik wil in elke gemeente op een volwaardige manier investeren. Laten we dus geen onderscheid maken tussen de verschillende faciliteitengemeenten. Voor de toekomst moeten we een heel uitdrukkelijk standpunt innemen. Waar we kunnen ingrijpen, proberen we dat ook te doen. Linkebeek is ook een gemeente die we niet opgeven. Waar mogelijk proberen we daar te investeren. Men kan daar evengoed alle andere gemeenten bij betrekken. We zijn daar trouwens met een aantal huisvestingsprojecten bezig. Vlaanderen investeert in die faciliteitengemeenten zonder enige pleinvrees. We passen in dat verband een heel bewuste strategie toe. Dat kon allemaal misschien op een iets coherenter wijze gebeuren, maar ik denk dat we nu echt zijn gewapend om dat goed aan te pakken.

U hebt gesproken over de campus van de VUB en de ULB in Sint-Genesius-Rode. De waarde van het domein is geraamd op 220 tot 250 miljoen frank. Het gaat om een heel mooi domein. In zekere zin is het jammer dat de universiteiten dat moeten prijsgeven. De ULB heeft daar echter voor gekozen, en dat is haar verantwoordelijkheid. De vraag wat er met dat domein moet gebeuren is niet eenvoudig te beantwoorden.

U stelt voor dat domein te onteigenen. Dat kan, maar zelfs in dat geval kan men daaraan niet onmiddellijk de bestemming geven die men er zou willen aan geven. Men kan van oordeel zijn dat het domein geschikt is voor een sociaal woonproject. Als dat zou kunnen, dan ben ik onmiddellijk bereid om daarop in te spelen. Momenteel heeft het op het gewestplan echter een andere bestemming.

De Vlaamse regering geeft het zeker niet op. Bij de laatste begrotingsbesprekingen is voorzien dat we een grondige voorbereidende studie zouden laten uitvoeren over wat er met dat terrein kan gebeuren. Daarvoor is in de begroting in een bepaald bedrag voorzien. Het heeft immers weinig zin om meer dan 200 miljoen frank te betalen voor een domein waaraan men niet de gewenste bestemming kan geven. Een onmiddellijke onteigening om het domein te benutten voor een sociale woonzone heeft vandaag geen zin: men moet rekening houden met het gewestplan. Als we uw oplossing

willen toepassen, moet het gewestplan worden gewijzigd.

Op dit ogenblik sluit ik niets uit. We zullen te gepasten tijde een beslissing nemen. Ik wil uitdrukkelijk stellen dat het om een uitdaging gaat, die zich uitstrekt over alle faciliteiten- en taalgrensgebieden. De Vlaamse regering stelt zich garant voor een coherent beleid.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, u stelt de zaken enigszins verkeerdt voor door te insinueren dat mijn partij wenst dat we ons op Sint-Genesius-Rode zouden concentreren, en de andere gemeenten zouden opgeven.

Minister Leo Peeters : Deze indruk blijft toch hangen na lezing van uw tekst.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik heb duidelijk gezegd dat het onze bedoeling is bijkomende middelen in te zetten voor Sint-Genesius-Rode.

Minister Leo Peeters : Dat betekent dan toch dat er minder middelen overblijven voor de andere gemeenten.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Neen: we vragen van de Vlaamse regering een bijkomende inspanning voor Sint-Genesius-Rode, zonder dat men de aandacht voor de andere gemeenten laat verslappen.

Onze grote zorg moet erin bestaan zo efficiënt en zo geordend mogelijk op te treden. De inspanningen moeten in de eerste plaats gaan naar de gemeente die strategischer dan andere is gelegen, naar de gemeente waarvan kan worden verwacht dat positieve effecten van een bijkomende inspanning zich ook in andere gemeenten zullen laten gevoelen. Als men er in Sint-Genesius-Rode in slaagt om de Vlaamse aanwezigheid op te krikken, dan zal dat ongetwijfeld effecten hebben op de andere gemeenten in de Vlaams-Brabantse gordel. Ik begrijp ten volle dat men de zaak van het VUB-terrein eerst grondig wil bestuderen. Het verheugt me dat het idee niet a priori wordt opzijgeschoven. Mijnheer de minister, toch wil ik u nog een vraag stellen. Ik meen te weten dat mevrouw Witte een aantal specifieke voorstellen heeft gedaan voor de concrete bestemming van het domein. Als de Vlaamse regering tot de vaststelling zou komen dat daarmee iets kan gebeuren, bestaat dan de nodige budgettaire ruimte om dat bijvoorbeeld volgend

Van Nieuwenhuysen

jaar te verwezenlijken ? Ik mag toch aannemen dat de beslissing volgend jaar zal worden genomen ?

Minister Leo Peeters : De nodige budgettaire ruimte bestaat, maar het lijkt me toch voorbarig daar nu reeds op in te gaan. In dat geval zullen we over de optimale aanwending van de middelen moeten discussiëren. Wie ben ik om te zeggen wat de regering daarover zal beslissen ? Niet ik, maar de regering in haar geheel neemt de beslissingen in verband met de begroting.

U kent echter ook de omvang van de begrotingsruimte, en u weet wat er is voorzien voor de komende jaren. Als we een goede bestemming voor dat domein vinden, dan kan dat project altijd binnen de voorziene budgettaire ruimte worden uitgevoerd. Maar het komt de regering toe om de voor- en nadelen van zo een project af te wegen.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer Fred Dielens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik apprecieer alleszins het antwoord van de minister over dit onderwerp.

Tegelijkertijd wil ik ook het belang van Sint-Genesius-Rode benadrukken, zonder het belang van andere faciliteitengemeenten te willen minimaliseren. De meerderheid in Sint-Genesius-Rode is labiel, wat bijvoorbeeld niet van Linkebeek kan worden gezegd. Behoudens een ingreep is die toestand wellicht onomkeerbaar. Samen met Wemmel vormt Sint-Genesius-Rode dus een uitzondering. Bovendien heeft Sint-Genesius-Rode een corridorfunctie. Ik besef dat dit gegeven een eerder symbolische waarde heeft, maar dat is toch niet zomaar van tafel te wegen.

We zijn dus verheugd dat de regering het nodige studiewerk laat uitvoeren. Het angeltje in dit verhaal is wel het volgende : welke prioriteit wordt daaraan gegeven ? Ik meen uit de woorden van de minister te hebben begrepen dat de regering niet negatief staat tegenover het voorstel van de VUB. Uit de eerste krantenberichten bleek echter dat men niet erg happig was om daarop in te gaan. Vandaag blijkt dus dat de regering wel degelijk oor heeft voor onze zorg. Daarbij werd de kanttekening gemaakt dat de bestemming van dat gebied misschien niet voor de hand ligt. Een zekere vindbaarheid kan ons misschien helpen om voor dat domein toch een woonfunctie te creëren.

Dit is niet onbelangrijk. Het pessimisme dat ik steeds ten aanzien van de faciliteitengemeenten heb gekoesterd, steunt op de bevinding dat er in de faciliteitengemeenten op het vlak van de ruimtelijke ordening niet veel mogelijkheden meer overbleven. De mogelijkheden zijn beperkt om een meerderheid te kunnen vormen die in overeenstemming met het gehele taalgebied zou zijn. Om dat te bereiken zouden we over meer gronden moeten kunnen beschikken. Vandaag zijn die slechts in beperkte mate aanwezig, maar hier ligt een buitenskans. Ik pleit ervoor om in de mate van het mogelijke die kans te grijpen.

De voorzitter : Mijnheer de minister, ik heb met veel aandacht uw uiteenzetting aanhoord. U hebt gezegd dat de zaak zal worden onderzocht, en u hebt ook gesproken over de beschikbare budgettaire ruimte in het budget voor volgend jaar. Wat is eigenlijk uw persoonlijke mening over dit dossier ?

Minister Leo Peeters : Wie ben ik om te zeggen wat de volgende begrotingsronde uiteindelijk zal opleveren ? Daarover zullen discussies worden gevoerd, net zoals bij iedere begrotingsronde. Als dit project een nuttige bestemming kan krijgen en we inzake ruimtelijke ordening iets kunnen realiseren, vind ik dat het bij de begrotingsronde kan worden ingebracht.

We moeten nog uitkijken welke mogelijkheden zich aandienen. Als ik een en ander kan bestemmen voor huisvesting, ben ik natuurlijk geïnteresseerd om iets te doen, maar dit veronderstelt in elk geval een wijziging van het gewestplan. Als het domein niet geschikt is voor woningbouw, houdt de aankoop ervan een grote verantwoordelijkheid in, omdat men niet weet welke wijziging van het gewestplan mogelijk is.

Ik denk dan ook dat de regering de juiste beslissing heeft genomen. Ze wil dat er een uitgebreid onderzoek wordt gevoerd en zal te gepasten tijde uitmaken welke de mogelijkheden zijn.

De voorzitter : We weten dat er in een aantal gemeenten rond Brussel bepaalde opportuniteiten zijn. De heer Van Nieuwenhuysen vermeldde zojuist nog de opportuniteit van Sint-Genesius-Rode. We weten echter ook dat onlangs in Wezembeek-Oppem een stuk militair domein is verkocht dat de Vlaamse regering had bestemd voor sociaal gebruik.

Mijn vraag is nu of er eigenlijk een globaal plan bestaat. Zit hier een strategisch plan achter of bekijkt men de zaken à la carte ? Ik besef dat men

Voorzitter

de zaken soms niet anders dan à la carte kan bekijken, maar dit moet weliswaar toch in een strategie kunnen worden ingepast.

Minister Leo Peeters : Het gebeurt steeds minder à la carte. De laatste periode zijn we vrij actief geweest. We hebben immers onder meer een gedeeltelijke samenwerking gerealiseerd met de verschillende huisvestingsmaatschappijen in het kader van Vlabinvest. We proberen nu de verschillende actoren te verenigen die bezig zijn met een huisvestingsbeleid, zoals de gemeenten, de OCMW's en sociale verhuurkantoren. Als dit ook vanuit de andere provincies kan worden verwezenlijkt, krijgt men een globaliteit van initiatiefnemers.

Wat de strategie betreft, heb ik gisteren nog gezegd dat we het voorbije jaar meer dan 1 miljard frank hebben besteed aan de huisvesting in Vlaams-Brabant. Dat is meer dan in het verleden het geval was voor sociale woningbouw. We voegen daar nog een aantal zaken aan toe zoals de rentesubsidies, de leningen van het Vlaams Woningfonds, enzovoort. Op die manier ontstaat er een dynamiek, want we

hebben een heel gerichte doelstelling. We hebben dan ook iedereen de opdracht gegeven uit te kijken wat er op het vlak van huisvesting gebeurt. Als iedereen dit op zijn domein doet, zijn we op goede weg.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 15.10 uur.*
